

**Miten imperialistit
valmistavat hyökkäystä
Neuvostoliittoa vastaan**

**Teollisuuspuolueen juttu
Neuvostoliitossa**

**MITEN IMPERIALISTIT VALMISTAVAT
HYÖKKÄYSTÄ NEUVOSTOLIITTOA
VASTAAN**

Teollisuuspuolueen juttu

ALKULAUSE.

Tämä nyt kirjasena suomeksi julaistu asiakirja, syytöskirjelmä Neuvostoliitossa paljastetun Venäjän kukistetun suurporvariston jätteiden perustaman «Teollisuuspuolueen» asiassa, mikä puolue oli asettanut tehtäväkseen kansainvälisen imperialismin avulla ja johdolla valmistaa sotaa Neuvostoliittoa vastaan, maailman ensimmäisen proletarisen valtion kukistamiseksi ja porvariston sekä tilanomistajain vallan ja omistuksen sekä riistojärjestelmän palauttamiseksi, on historiallisesti mitä suurmerkityksellisin, ei ainoastaan Neuvostoliiton proletaariaatille, vaan koko maailman proletariaatille sekä kaikille työtätekeville. Suomenkin työväen ja työtätekevään talonpoikaisjoukkojen, joiden riistäjä ja sortaja, fasistinen porvaristo, lujilla siteillä on nidottu kansainvälisen imperialismin ketjuun, on tämän asiakirjan valossa nähtävä ja ymmärrettävä, mitä kansainvälinen pääoma ja sen kätyrit ovat suunnitelleet ja valmistelleet sekä

yhä suunnittelevat ja valmistelevat yhdeltä puolen Neuvostoliittoa ja sen sosialistista rakennustyötä vastaan ja toiselta puolen maailman työtätekeviä ja sen ohessa myöskin Suomen työtätekeviä vastaan.

Ei keneltäkään aikaansa seuraavalta raatajalta liene jäänyt huomaamatta, että kansainvälinen kapitalismi kokonaisuudessaan ja eri kapitalististen maiden porvaristo omalta kohdaltaan mitä jännittyneimmin on tarkannut ja tarkkaa maailman ainoan sosialismia rakentavan maan valtaisaa kaikinpuolista kehitystä. Neuvostoliiton valtavat saavutukset, sosialistisen hyökkäyksen kehittäminen koko rintamalla, kullakkien eli suurtalonpoikaiston hävittäminen luokkana, kun porvaristo luokkana jo oli lokakuun vallankumouksen kautta kukistettu — kaikki tämä murskaa kansainvälisen porvariston ja Neuvostoliiton sisällä olevien porvariston jätteidensä toiveet siitä, että neuvostovalta rahallisesti rappeutuisi ja hajoaisi, tehdäkseen tilaa porvarilliselle järjestykselle. Proletariaatin diktatuurin valtio on, päinvastoin, vuosi vuodelta voimistunut, juurittaen pois maan taloudesta viimeisetkin kapitalismin jätteet. Kansainvälinen kapitalismi, sitä vastoin, kiemurtelee mitä syvimmän taloudellisen pulan kourissa. Tämä pula kehkeytyy eräissä maissa järkyttäväksi valtiolliseksi pulaksi. Suomen työtätekeville joukoille

On kokemuksensa kautta nähtävissä, kuinka Suomenkin kapitalismi elää samaa pulaa kuin kansainvälinen kapitalismi ja pyrkii siirtämään sen taakat työtätekevien kannettaviksi.

Kansainvälinen kapitalismi, joka kärsi mursertavan tappion sotaseikkailuissaan Neuvostoliittoa vastaan kansalaissodan kautena, ja joissa seikkailuissa Suomenkin porvaristo oli aktiivisesti osallisena (Viron retket, Karjalan retket), on siirtynyt uusiin Neuvostoliiton vastaisen taistelun muotoihin. Nämä uudet vastavallankumouksen hyökkäysmuodot tunnetaan hyvin Suomessakin. «Ristiretki» «uskonnon vainoa vastaan» oli vuosi sitten päiväjärjestyksessä. Samaa lippua heiluttaa vieläkin lapualaisfasismi. Sen kintereillä kulkee hurja ajojahti Neuvostoliittoa vastaan muka sen «polkuhintojen» johdosta, joka viimeksimainittu ajojahti tähtää taloudellisen saarron valmistamista Neuvostoliittoa vastaan. Siitäkin on Suomessa selviä esimerkkejä. Nämä puuhut ovat itseasiassa valmistusta **uudelle sotilaalliselle hyökkäykselle Neuvostoliittoa vastaan** entistä laajemmalla pohjalla. Kansainvälinen kapitalismi, jonka edellämainittuja sivuhyökkäyksiä proletariaatti vastusti vastaan häiritsivät kapitalismin sisäisten vastakohtien kärjistymisen ja työtätekevien joukkojen vallankumouksellisen aktiivisuuden kasvu, on siirtynyt «näkyttömään,

ei aina huomattavaan, mutta jotakuinkin vaikuttavaan taloudelliseen interventioon (sekaantumiseen), järjestämällä tuhotekoja, valmistuen kaikenlaisia «pulia» yhdellä taikka toisella teollisuusalalla sekä sen kautta helpottaen tulevan sotilaallisen intervention mahdollisuutta. Tämä kaikki on yhteenkiedottu kansainvälisen pääoman taisteluun neuvostovaltaa vastaan, eikä tässä voi olla puhetta mistään satunnaisuuksista», kuten toveri Stalin lausuu.

Mutta «ristiretki» sulii nahkoihinsa. Se ei pystynyt tempaamaan mukaansa imperialististen valtojen «pyhää liittoa» Neuvostoliittoa vastaan. Sen jälkeen alkoi hurja häly «polkumyynnistä». Ranskalainen imperialismi ryhtyi johtamaan neuvostovastaista imperialistista orkesteria. Ranskan valtiomiehet, teollisuusherrat ja pääesikunnan upseerit yhdessä kaikkien maitten porvarillisten taantumuksellisten ja venäläisten lahtariemigranttien kansa nostivat kiukkuisen ulvonnan Neuvostoliittoa vastaan. Ja näihin porvariston mustiin voimiin on yhtynyt sosialifasistien koplat kaikissa maissa. Kirkumalla «neuvostojen polkumyynnistä», «moskovalaisesta vaarasta» ja «kommunismien rutosta» ne kaikki yhdessä pyrkivät petkuttamaan suuria joukkoja, **peittäen niiltä kansainvälisten suurrosvojen pienempien apurien todelliset hyökkäystarkoitukset.** Neuvostovastaista sota varten tarvit-

sevat kapitalistit, näet, kanuunan ruokaa ja kansainvälisen kapitalismin rosvotarkoitusten toimeenpanijoita. Mutta kansainvälisen proletariaatin ja työtätekevien joukkojen, myöskin Suomen työväen ja köyhimmän maalaisrahvaan myötätunto Neuvostoliittoa kohtaan — proletariaatin ainoata sosialistista isänmaata kohtaan — kasvaa päivä päivältä, mitä selvemmin kussakin maassa omistavat luokat paljastavat itsensä työtätekevien sortajiksi ja riistäjiksi ja uuden rosvosodan valmistajiksi. Tämän vuoksi kansainvälinen kapitalismi ja myöskin sen Suommenniemellä oleva osa on pannut käyntiin mitä ruokottomimman valheajojahdin. Neuvostoliiton vastaista taistelua, varten kelpaavat porvaristolle ja sen agenteille kaikki keinot, «Ristiretkiin», «polkuhinta»-hälyytyksiin liittyvät «maatalouskonferenssit», joissa taasenkin Suomen fasistinen porvaristo on mukana ja joiden päätarkoitus on toteuttaa pääoman ja imperialismin rikollinen suunnitelma maailman ainoan proletaarisen valtion ja sosialismin ensimmäisen keitaan kukistamiseksi.

Ei ole epäilemistäkään, että kansainvälisen kapitalismin sodanvalmistelut Neuvostoliittoa vastaan ovat astuneet viimeiseen asteeseensa. Sen todistaa selvästi ja vastaansanomattomasti se asiakirja, joka tässä julkaisussa saatetaan Suomenkin työtätekevien luettavaksi. Tämä asiakirja pal-

jastaa kirkkaasti, että kansainvälinen kapitalismi ja sen mukana fascistinen porvaristo on käynyt Neuvostoliiton vastaisen sodan **alkutoimiin**. Tämä syytöskirjelmä «Teollisuuspuolueen» asiassa paljastaa koko maailman proletariaatille kansainvälisen kapitalismin rosvo-suunnitelmat kaikessa alastomuudessaan. Se osottaa, **että nuo luokkavihollisemme ovat päiväjärjestykseen asettaneet kysymyksen aseellisesta hyökkäyksestä Neuvostoliittoa vastaan**. «Teollisuuspuolueen» vastavallankumoukselliset tuholaiset olivat ottaneet tehtäväkseen sotilaallista hyökkäystä helpottavat edellytykset. Ranskalainen imperialismi oli näille kätyriroistoille antanut tehtäväksi: heikontaa proletaarisen diktatuurin valtion sosialistista voimaa, heikontaa sen puolustuskykyä, hämätä sen proletaarinen luokkavalppaus. Proletaarisen vallankumouksen karkoittamat ja murskaamat venäläiset teollisuusherrat, yhdessä Ranskan pääesikunnan kanssa, taistellen entisten tehtäntensä puolesta, kapitalistisen komennon palauttamisen puolesta, kävivät vehkeilemään Neuvostoliiton muuttamiseksi kansainvälisen pääoman siirtomaaksi,—ja siinä tarkoituksessa ohjasivat tuholaisten rikoksellista kättä.

Se «Teollisuuspuolue», joka syytöskirjelmässä nyt on riisuttu alastomaksi, on, oman tunnustuksensakin mukaan, edustanut suurpää-

oman etuja. Tämä järjestö on näytellytjohtavaa roolia erinäisissä muissakin vastavallankumouksellisissa järjestöissä ja ryhmissä Neuvostoliiton sisässä. Koska se oli suurporvariston järjestö, niin luonnollista on, että sen politiikka kaikkein selvimmin kuvastaa työtätekevien luokkavihollisten yleistä linjaa Neuvostoliiton sisässä.

Mitä laajemmaksi on kehittynyt sosialistisen hyökkäyksen rintama, mitä valtavampia ovat sosialismin voitot, sitä hurjistuneemmaksi on käynyt ja käy vihollinen Neuvostoliiton sisässä ja ulkopuolella.

Ensialuksi nuo tuholaiset jarruttivat tuotantovoimien kehitystä. Sen kautta tähdättiin siihen, että olisi saatu epäonnistumaan sosialistisen hyökkäyksen kehittäminen. Tästä jarruttamisesta tuholaisjärjestö siirtyi suoranaiseen sodanvalmistukseen. «Kahden viimeisen vuoden kuluessa **Teollisuuspuolue...** kokonansa menetti alkuperäisen luonteensa ainoastaan venäläisten kansalaisten vastavallankumouksellisena tuholaisjärjestönä ja **muuttui** ei ainoastaan varsinaiseksi urkkijajärjestöksi, vaan myöskin ulkomaalaisen valtion hallitsevien piirien varsinaiseksi sotilaalliseksi kätyrikunnaksi», — kuten lausutaan syytöskirjelmässä.

Tämä kehkeytyminen ei ole mikään satunnainen ilmiö. Keitä ne ovat nuo syytetyt? Tuho-

laiskeskuksen johdossa oli vanhan Venäjän porvariston jätteitä, suuria osakkeiden omistajia, suurimpien kapitalististen yritysten entisiä johtajia, suurkapitalistien hyvin palkkaamia korkeita herroja, teknillisen sivistyneistön «kukka».

Tuholaiset asettivat tehtäväkseen palauttaa sekä kapitalistiset suhteet että vanhat omistajat entiseen omistukseensa. Nuo tuholaiset olivat kiinteässä yhteydessä ulkomailla olevan valkoisten pakolaisten järjestön kanssa, saivat säännöllisesti sen johtajilta ohjeita ja tehtäviä. Nuo ulkomailla olevat valkoiset toimenantajat taas olivat Venäjän työläisten pahimpia riistäjiä ennen v. 1917.

Tuholaiset tappelivat kapitalistisen järjestelmän palauttamisen puolesta, sen järjestelmän, jonka vallitessa he itse olivat olleet työväenluokan riistämässä osallisina. Nämä kansainvälisen pääoman kätyrit ja asiamiehet suunnittelivat sotilasdiktatuuria, veristä kenraalikomentoa, peittäen kyllä tämän aikeensa läpinäkyvällä «demokraattisen järjestyksen» viikunalehdellä.

Tuholaiset suunnittelivat ensin vanhaan palaamista pääasiassa «omin voimin». Mutta yhä vähemmäksi ja vähemmäksi kävivät nämä mahdollisuudet, yhä epäilyttävämmäksi kävi toivo rakentaa suunnitelmat Neuvostoliiton sisässä oleviin sosialismille vihamielisiin voimiin. Ja sen

vuoksi tuholaisjärjestö karvoineen nahkoineen antautui valmistamaan kansainvälisen pääoman hyökkäystä Neuvostoliittoa vastaan. Ne eivät kavahtaneet mitään. Ne olivat valmiit — sotaan, maan tuhoamiseen, nälän aikaansaamiseen, maan alueitten luovuttamiseen vieraille valloille, — kunhan vaan saisivat takaisin vanhan, kapitalistisen järjestyksen!

Tuholaisista tuli siten kansainvälisen kapitalismin sotilaallinen kätyripuolue ja urkkijakopla Neuvostoliitossa. Ne aikoivat työskennellä Punaisen Armeijan rappeuttamiseksi. Ne valmistelivat suoranaisia väkivaltaisia hävitystoimenpiteitä. Ja proletaarisen vallankumouksen maasta karkoittamien suurkapitalistien välityksellä kävi tätä kaikkea pirullista puuhaa välittömästi johtamaan hyökkäävä **ranskalainen imperialismi. Se on ohjannut tuholaisten kättä.**

Tutkimusaineisto osottaa, että vastavallankumouksellisten tuholaisten suoranainen ohjaaja ja käskijä on ollut Poincaré ja Briand sekä Ranskan pääesikunnan upseerit. Tutkimusasiakirja osottaa, että Englannin imperialismi ja sotaherrat ovat olleet pelissä mukana. Sama asiakirja osottaa, että Puola, Rumania ja reuna-vallat on suunniteltu aktiivisiksi imperialistisen hyökkäyksen toimeenpanijoiksi. Saman asiakirjan kautta saa Suomen työväki ja köyhä talonpoikaiskansa tietää, että Suomenkin fasisti-

tien porvaristo on suurten imperialististen rosvojen puolelta saanut itselleen osatehtävän tässä hyökkäyksessä Neuvostoliittoa vastaan, ja tietysti Suomen johtavan porvariston suostumuksella. Syytteessä oleva Laritshev m.m. tunnustaa seuraavaa: «Neuvostoliiton vastaisen blokin tulee ennen muuta yhdistää ja yhdenmukaistukaa Puolan, Rumanian ja Baltian maiden valtioiden toiminnan. Niiden tuli olla sinä realisena aseellisena voimana, jonka tulee toimeenpanna interventio». Toinen syytetty vastavallankumouksellinen, Ramzin, kertoessaan, kuinka suunniteltu aseellinen hyökkäys v:sta 1930 oli siirrettävä vähän eteenpäin, senvuoksi, että maailman proletariaatin vallankumouksellinen aktiivisuus oli kasvanut, intervention johtaja, Ranska, oli joutunut vaikeaan asemaan riitojensa vuoksi Italian kanssa, Saksan ja Puolan välien epäselvyyden vuoksi sekä Punaisen Armeijan Kaukai-
sessa Idässä saavuttaman menestyksen Vuoksi, ilmoittaa uudesta suunnitelmasta ja siinä yhteydessä kertoo seuraavaa: «Uudessa suunnitelmassa vahvistettiin huomattavasti pohjoisen nyrkin roolia, nyrkin, jonka tuli iskeä Lenin-gradia vastaan, **Suomen** osanoton kautta, jonka ohessa tähän sotatoimeen tuli ottaa osaa sekä maa-, meri- että ilmailuvoimien».

Sanoimme edellä, että ne tehtävät, mitkä Ranskan pääesikunta, herrat Poincaré, Briand

ja venäläiset valkoemigrantit olivat Neuvostoliittoa vastaan valmisteilla olevassa sodassa määränneet lahtari-Suomen osaksi, ovat annetut Suomen johtavan porvariston tieteen ja suostumuksella. Sitä todistavat Suomen fascistidiktatuurin provokatooriset esiintymiset Neuvostoliittoa vastaan, fascistien ja kapitalistien entises-tään kiihtynyt ajojahti Neuvostoliittoa vastaan talouskysymyksissä, sotavarustusten lisääminen talousarvion suurentamisen kautta tässä suhteessa, Suomen pääesikunnan upseerien taajat «vierailut» Puolassa ja Puolan sotilasherrain vastavierailut sekä vihdoinkin Suomen pääesikunnan päällikön Walleniuksen jutun yhteydessä paljastuneet seikat. Näitten puuhien peittä-miseksi esitti valtiopäiväin avajaisissa presidentti Relander, että Suomen fasistinen porvaristo muka tahtoo elää rauhassa ja hyvissä suhteissa naapurimaiden ja siis myös Neuvostoliiton kanssa. Ja hetkinen sen jälkeen, kun tämä oli esitetty, paljastui Suomen pääesikunnan päällikkö Wal-lenius mitä alastomimmaksi sodan valmistajaksi ja provosoitsijaksi. Suomen fasistisen diktatuurikomennon johtajat ponnistelivat hikipäässä saadakseen laajat kansankerrokset petkutetuksi sellaiseen uskoon, ettei johtava porvaristo muka sotaseikkailuja Neuvostoliittoa vastaan haudo, voidakseen työtätekevät sitten yllättää. Mutta samaan aikaan julkisuuteen pursuaa tietoja

jotka kuvaavat, kuinka fascistisen diktatuurin sotilasklikkien piireissä häikäilemättömästi suunnitellaan, Ranskan pääesikunnan osotusten mukaan, Puolan ja Rumanian rinnalla interventiota Neuvostoliittoa vastaan. Niinpä esimerkiksi «Svenska Pressen»-lehdessä turkulaisen ruotsalaisen lehden mukaan kerrotaan, että «yksityiskäsittelyssä» ymmärretään—Walleniuksen toimenpide. — Ainoastaan taitamattomuutta valitetaan, koska se vaikeuttaa «suurta yritystä». Sama lehti kertoo sitten, mitä niissä «yksityispiireissä» tarkoitetaan sillä «suurella yrityksellä». Lehti kertoo vastaukseksi tulleen: «Meidän täytyy toteuttaa Suur-Suomi. Niin, Itä-Karjala, ymmärrättekö. Ajatelkaa sen metsiä, mitä rikkauksia onkaan siellä. — Meillähän on Viro ja Lähti ja Puola ja Rumania kanssamme ja Englanti sekä Ranska ovat takana». Tämä on selvää puhetta ja asialliselta sisällöltään aivan samaa kuin mitä ovat syytöskirjelmän mukaan tunnustaneet «Teollisuuspuolueen» vangitut johtajat. Ja että fascistihallitus suurporvariston asianhoitajana on näiden rosvosuunnitelmien takana, käy ilmi siitä, että hallituksen päämies, Svinhufvud, on nimenomaan selittänyt sen pääesikunnan, joka kenraali Walleniuksen johdolla suunnittelee sotaa Neuvostoliittoa vastaan Rumanian ja Puolan kupeessa, Ranskan johdolla, nauttivan hallituksen täyttä luotta-

musta. Eihän muulla tavoin ollakaan voisi. Kuva on täydellinen, kun vielä lisäämme, että sosialifascistiset johtajat «Sosialidemokraatti»-lehdessä kehottavat ja yllyttävät fascistista porvaristoa hyökkäämään Neuvostoliittoa, kommunismin työssijaa ja päämajaa vastaan ja lupaa-
vat apuaan.

Neuvostoliiton sisässä olevat tuholaiset ja niiden ulkomaiset toimenantajat ja apulaiset ovat kuitenkin tehneet laskuvirheen. Tuholaiset yrittivät saada aikaan Neuvostoliitossa taloudellisen pulan, joka aiheuttaisi tyytymättömyyttä joukoissa, ja muokkaisi maaperää imperialistien ja niiden kätyrien aseellista hyökkäystä varten. Mutta nämä yritykset eivät ole tuottaneet tu-
lostta, vaan murskaantuneet.

Huolimatta siitä, että tuholaisten on onnis-
tunut tehdä vahinkoa tuotannossa ja tavarain hankinnassa työväelle, on **Neuvostoliitto saavut-
tanut valtavaa menestystä sosialismin raken-
tamisessa**. Teollinen tuotanto on kasvanut ku-
luneena vuonna 25 % :lla ja raskas teollisuus yksin lähes 40%:lla. Kas, nämä numerot puhuvat vääjäämätöntä kieltä Neuvostoliiton, työväen-
luokan saavutuksista, huolimatta tuholaisten kaikista yrityksistä.

Niilläkin aloilla, missä tuholaisten toiminta on ollut erikoisen voimakas, ovat saavutukset sittenkin todellakin suuremmoiset. Sähkövoimaa

on suurennettu 30%:lla, n. s. musta metallurgia on suurentanut tuotantoaan 24%:lla, hiiliteollisuus 16%:lla. Leniniläinen linja, jota Neuvostoliiton Kommunistisen Puolueen Keskuskomitea on horjumatta toteuttanut, on vetänyt valtavat joukot työläisiä sosialistiseen rakennustyöhön. **Kymmenet miljoonat työläiset ja työtätekevää väestöä rakentavat Leninin puolueen kanssa yhdessä sosialismia. Tämä seikka on näytellyt pääosaa. Tuholaisjärjestön ponnistukset kilpistyivät voimattomina työväenluokan kasvavan aktiivisuuden ja luovan aloitteellisuuden teräksistä muuria vastaan.**

Tuholaisjärjestö ja sodanvalmistuksen johtajat tekivät laskuvirheen toisessakin suhteessa. Ne aliarvioivat kapitalistisen järjestelmän sisäiset vastakohtat, jotka ovat johtaneet ennenkuulumattoman syvään taloudelliseen pulaan, ja jotka osottavat, että kapitalismi on toivottomassa ahdingossa.

Niinpä Neuvostoliiton taloudellisen rakennustyön menestys, kapitalismin leirissä olevien luokkavastakohtien kärjistyminen pakottivatkin sodanvalmistajat lykkäämään sodan alkamisen hetken.

Kansainvälisen työväen ja kaikkien työtätekevien sekä siinä mukana myöskin Suomen työväen ja koko työtätekevän väestön on teh-

tävä omat johtopäätöksensä siitä, mitä tässä «Teollisuuspuolueen» jutussa ja sen yhteydessä kunkin maan porvariston osuudesta tämän rosvohyökkäyksen valmistelussa on ilmi käynyt. Tämä juttu, ja erikoisesti mitä Suomeen tulee, Suomen fascistisen porvariston osuus siinä sekä sen yhteydet suuriin imperialistisiin rosvoihin ja vastavallankumouksellisiin venäläisiin osottavat, kuinka tosiasiallinen on nykyään Neuvostoliittoa vastaan suunnatun sodan vaara. Tämä juttu paljastaa täydellisesti, kuinka petollisia ovat puheet «aseistariisumisesta», joilla puheilla imperialistiset rosvot ja niiden kätyrit koettavat peittää sodan valmistelunsa. Kaikkien työtätekevien täytyy tehdä itsellensä selväksi, että Neuvostoliiton sisässä toimivien vastavallankumouksellisten tuhoteot ja urkinta, kapitalistimaiden porvariston ja noskein puheet «neuvostojen polkumyynnistä», taloudellisen saarron puuhat—ovat kaikki renkaita sodanvalmistuksen ketjussa.

Suomen työväen ja köyhän maalaisrahvaan, sekä oman etunsa nimessä että Neuvostoliiton työtätekevien edun puolesta, jotka työtätekevät taistelullaan ovat vapauttaneet Suomen kansan Venäjän tsarismista ja porvariston kansallisen sorron alta, on käytävä horjumattomaan ja päättävään taisteluun Suomen fascistisia sodanvalmistajia vastaan ja Neuvostoliiton puolesta, koko maailman proletariaatin sosialistisen isän-

maan puolesta. On tunnustettava, että tätä ennen Suomen työväki ei aina ole riittävällä voimalla ja päättäväisyydellä noussut sodan lietsojia ja valmistajia vastaan. Nyt kun porvaristo on pystyttänyt fasistidiktatuurinsa ja ollen ennenkuulumattoman talouspulan kourissa, se on tullut entistä sotakiihkoisemmaksi. Näissä oloissa onkin sen vuoksi työtätekevien joukkojen vallankumouksellinen taistelu sodanvalmistajia vastaan ja Neuvostoliiton puolesta moninkertaisesti voimistettava ja terästettävä. Niistä aineksista, jotka esitetään tässä kirjassa, näkyy, että imperialististen rosvojen on jo kolme kertaa täytynyt lykätä toistaiseksi hyökkäyksensä. Niitä vastassa on ollut proletariin kansainvälisen solidaarisuuden murtumaton muuri. Se muuri rakennettakoon entistä vahvemmaksi. Siinä muurissa tulee erottamattomana osana olla myöskin Suomen proletariaatin jäsenen mukana koko muun työtätekevän kansan.

Eläköön Sosialististen Neuvostotasavaltojen Liitto!

Eläköön työväen ja talonpoikain vallankumouksellinen taistelu sotaa vastaan!

Alas fascistidiktatuuri!

Alas imperialistista rosvosotaa valmistelevalle kapitalistiluokalle!

Eläköön Neuvosto-Suomi!

Syytekirjelmä

insinöörijärjestöjen liiton («Teollisuuspuolue») vastavallankumouksellisen järjestön asiassa syytettyjä Ramzin, Kalinnikov, Laritshev, Tsharnovski, Fedotov, Kuprijanov, Otshkin ja Sitnin vastaan Venäjän Sosialistisen Federatiivisen Neuvostotasavallan Rikoslakien kokoelman 58 §:n 3, 4 ja 6 kohdan perusteella.

Valtion Yleisen Poliittisen Hallinnon (OGPU:n) ponnistuksilla on viimeisen kahden vuoden kuluessa useilla teollisuusaloilla paljastettu yksi tuholaisjärjestö toisensa jälkeen. Kohta Shahtyn tuholaisryhmän jälkeen paljastettiin tuholaisjärjestö Kulkulaitosten Kansankomissariaatissa. Kulkulaitoksessa paljastetun tuholaisuuden jälkeen seurasi tuholaisjärjestöjen paljastaminen sota-, kutoma- ja laivanrakennusteollisuuksissa, konerakennuksen, kemiallisen, kulta-, nafta- y.m. teollisuuden aloilla.

Useat tuholaisjärjestöt ja niitä vastaan käytetyt taistelukeinot katsoi neuvostohallitus tar-

kanssa, varsinkin Konovalovin kanssa, josta puhutaan VSFNTL:n rikoslain 58 pyk. 4 ja 6 kohdassa. Syytöskirjelmän SNTL:n Ylioikeuden prokuraattorin suostumuksella vahvistanut

Venäjän Sosialististen, Federatiivisten Neuvostotasavaltojen prokuraattori

Krylenko.

**Moskovassa marraskuun
10 p. 1930.**